

شرایط بسیار سختی در زندگی دارم

بازیگری بودم از کرج تا تهران قالبقای هایی که از ماشین‌ها در می‌آمد اوری می‌کردم و می‌فروختم وضعم بهتر از حال فعلی‌ام بود. به گزارش میزبان، بازیگر فیلم ماندگار و خاطره‌انگیز اجاره‌نشین‌ها در پایان سخانش خاطر نشان کرد: وضعیت اقتصادی و کاری‌ام خراب است، حال و حوصله هیچ چیز را ندارم و کسی هم به فکر من نیست. به دلیل چنین شرایطی ادیت می‌شوم به خصوص که جز بازیگری کار دیگری ندارم.

درباره گذران امور زندگی با توجه به بیکاری‌اش اظهار کرد: شرایط بسیار سختی در زندگی دارم و به همین دلیل حاضرم دست به هر کاری بزنم تا بلکه وضعیتم بهتر شود. رویگری با اشاره به انتشار نادرست مصاحبه‌ای از وی که اخیرا توسط یکی از رسانه‌ها با موضوع قالبقای فروشی منتشر شد توضیح داد: من در آن مصاحبه نگفتم می‌خواهم قالبقای فروش شوم بلکه گفتمم اگر این همه سال که در

رضا رویگری بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون درباره آخرین وضعیت جسمانی خود گفت: در حال حاضر پایم بهتر شده است اما دستم حرکت ندارد و به همین خاطر در خانه استراحت می‌کنم. وضعیت جسمانی این روزهای من باعث شده در هیچ فیلمی بازی نکنم. وی افزود: دو اثر پیشنهاد شد که یکی از آنها خوب نبود و با اثر دیگر قرارداد بسته‌ام اما زمان شروع تولید آن مشخص نیست. بازیگر نقش کیان در "مختارنامه"

سالار عقلیلی:**تفاوتی میان یک آهنگساز زن و مرد وجود ندارد**

متاسفم اما وظیفه دارم اعتراف کنم بسیاری از هنرمندان، چشم دیدن یکدیگر را ندارند. من همیشه تلاش کرده‌ام که پشت کسی بد نگویم یا برای کسی بد نخواهم. در حد توانم خواسته‌ام که به شکل سالمی به فعالیت‌های موسیقایی‌ام ادامه دهم؛ اما شما نگاه کنید که گاهی چه همه‌جا و نقدهای بی‌اساسی علیه من شکل گرفته است؟ من سکوت کرده‌ام و به کارم ادامه داده‌ام؛ به نظر من هنرمندان باید پشت همدیگر باشند. آرزو دارم که روزگاری را ببینم که اهالی موسیقی بار دیگر دلشان برای هم بتپد

۲۶ سال پیش آلبوم «عشق ماند» را با آهنگسازی «ارشاد طهماسبی» منتشر کرده، آلبومی که نوید از حضور خواننده‌های جوان می‌داد که حرفه‌های بسیاری برای گفتن دارد. او پس از آن «سایه‌های سبز» را نیز با این هنرمند منتشر کرد و پس از آن «ریای بی‌پایان» اثری با همراهی گروه موسیقی دستان. او در این سال‌ها، همچنان همکاری خویش را با بزرگان موسیقی ایران ادامه داده است. همین روزها قرار است آثاری از او با آهنگسازی حمید متسیسم، مسعود شعاری و پشنگ کامکار به انتشار درآید؛ او اما فلسفه خویش را در ارائه کارهای هنری دارد، می‌گوید همان‌طور که او در روزگار جوانی مورد اعتماد بزرگان موسیقی قرار گرفته است، حالا این رسالت را دارد تا به جوان‌ترهای بااستعداد موسیقی کمک کند؛ به همین خاطر است که در کارنامه‌ی هنری او می‌توان آثار بسیاری را با آهنگسازان جوانی مشاهده کرد که بعد از همکاری با او به دنیای حرفه‌ای موسیقی یا گناخته‌اند. این گفت‌وگو درباره آواز ایرانی است.

درباره جایگاه موسیقی سنتی در این روزهای ایران؛ اما سالار گفت‌وگو از منظر دیگری اهمیت دارد؛ «عقلیلی» از مباحثی حرف می‌زند که جامعه امروز موسیقی ایران به آن مبتلاست؛ اما انگار مدام آن را به قسمت ناخودآگاه ذهنش می‌فرستد. این واکنش طبیعی آدمزاد است درباره چیزهایی که دوستش ندارد یا می‌خواهد از آن فرار کند و در این میان بیان آن شجاعتی را می‌طلبد که همه از آن برخوردار نیستند. «سالار

عقلیلی» از فضای نامهربانی می‌گوید که بین هنرمندان برقرار است. از اینکه کسی دلش برای کس دیگری نمی‌تپد. آدم‌ها، موفقیت‌های دیگران را دوست ندارند. کارهای هم را نمی‌شوند. او آرزو می‌کند که ای کاش روزگاری را ببینیم که اهالی موسیقی باری دیگر دلشان برای هم بتپد. این آرزو محقق می‌شود؟ آنچه می‌خوانید ماحصل گفت‌وگویی موسیقی ما با این هنرمند عرصه موسیقی است.

آقای عقلیلی به نظر می‌رسد که جامعه امروز در تمام جوانب، مختصات خاص خودش را پیدا کرده است. طبیعی است که این جامعه، موسیقی خودش را می‌خواهد و به خواهمی و نه؛ دیگر نمی‌توان از آن انتظار داشت که همان موسیقی قاجاری را بی‌هیچ تغییری به‌عنوان موسیقی معرفی‌اش بپذیرد. در این میان آواز ایرانی چه سرنشینی را پیدا می‌کند؟

برای پاسخ به این سوال باید چند نکته را مورد توجه قرار داد. اصلا نمی‌توان انتظار داشت تمام مردم به موسیقی کلاسیک کشورشان توجه داشته باشند (در هیچ کجای دنیا این اتفاق رخ نمی‌دهد) از سویی دیگر در فرهنگ ما هنوز عده بسیاری به موسیقی به‌عنوان یک پدیده مشروع یا یک اصل اجتناب‌ناپذیر که زندگی بدون آن امکان نداشته باشد، نگاه نمی‌کنند و همین موضوع تاثیرات خواسته و ناخواسته خویش را بر جای می‌گذارد. در این بین عده زیادی نیز موسیقی را به‌عنوان یک کالای مصرفی می‌دانند؛ طبیعی است که موسیقی سنتی - چه آواز و چه تصنیف مورد توجه این عده قرار نمی‌گیرد. ضمن اینکه همان‌طور که اشاره کردم، موسیقی سنتی از قدیم‌الایام در انحصار خواص بوده است و همه‌جا هیچکاه نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که «آواز» و به طور کلی موسیقی اصیل، همگانی شود و بین مردم عمومیت پیدا کند. موسیقی سنتی دارای ماهیتی خاص است و بنابراین تنها عده‌ای توانایی بهره گرفتن از آن را دارا هستند.

چرا این خصوصیت را برای موسیقی سنتی قابل هستی‌د؟

دلایل متفاوتی دارد که بخش مهمی از آن را باید در ذات این موسیقی جست‌وجو کرد. موسیقی سنتی، برای تأمل است نه وقت‌گذرانی؛ از آن طرف در وجود خود از اشعار شاعرانه‌ی کهن بهره می‌گیرد که ممکن است هم‌معنای آن را در درک نکنند؛ جز کسانی که با ادبیات مأنوس هستند و شناخت خوبی از آن دارند؛ اما به نظر

«سینما پاتوق» شروع شد

اولین جلسه نمایش فیلم «سینما پاتوق» با اکران و حضور بازیگران فیلم «فسرهای آرام» و جمعی از اهالی سینما و رسانه در سالن شهید آوینی حوزه هنری آغاز شد. به گزارش ایسکانیوز، برنامه فرهنگی «سینما پاتوق» به منظور توسعه تعامل سینماگران، حمایت از فیلمسازان جوان و گسترش مراودات بین اهالی رسانه و هنرمندان و بسترسازی برای معرفی بهتر محصولات سینمایی ایران ایجاد شده است.

آفتاب

کارگردانان

قطب‌الدین صادقی:

«تب سرد روی پیشانی داغ» ایرانی است

آفتاب یزد: دکتر قطب‌الدین صادقی به تماشای نمایش «تب سرد روی پیشانی داغ» نوشته علی حاتم‌نژاد و کارگردانی حسن عابدی که این روزها در تالار سایه تئاتر شهر روی صحنه رفته، نشست. وی بعد از تماشای این نمایش گفت: «این نمایش را من می‌شناسم و اولین بار توسط بچه‌های خراسان اجرا شد و اتفاقا داور منطقه بودم و آن را انتخاب کردم. این اثر بعد از اینکه به جشنواره فجر آمد، باز هم من داورش بودم و آن را انتخاب کردم. همان زمان هم تلاش کردم که همکاران هم نظر مثبت داشته باشند و جایزه منطقه را هم بردند». او گفت: «چیزی که در این نمایش بسیار حائز اهمیت است و به خوبی در اجرا توسط گروه زنده شد، بحران عاطفی نسل جوان این دوره است، اینکه همه آنها سرگشته بین عشق و رابطه‌های سرسری هستند، شرف این متن و این اجرا در این است که یک تصویر تحلیلی و انتقادی از وضعیت کنونی را مقابل چشمان ما باز می‌کند و با تکیه برابعد عاطفی و لحظات درست حسی که پیام ده‌کردی و عارفه لک در صحنه خلق می‌کردند، خیلی خوب نقاط عطف را نشان می‌دادند». او ادامه داد: «این مسائل باید به خوبی به مخاطب نمایش داده شود و کمترین شرافتی که می‌تواند یک تئاتر ایرانی برای مخاطب ایرانی داشته باشد، نمایش درست همین مسئله است. این نوع نگاه مناسب زندگی ایرانی و بحران‌های ماست تا با اندکی شناخت بتوانیم خودمان را اصلاح کنیم. من واقعا از اینکه این اثر را دیدم خوشحالم». تب سرد روی پیشانی داغ از اول دی ماه ساعت ۱۸ در سالن سایه مجموعه تئاتر شهر به روی صحنه می‌رود.

۲۶ سال پیش آلبوم «عشق ماند» را با آهنگسازی «ارشاد طهماسبی» منتشر کرده، آلبومی که نوید از حضور خواننده‌های جوان می‌داد که حرفه‌های بسیاری برای گفتن دارد. او پس از آن «سایه‌های سبز» را نیز با این هنرمند منتشر کرد و پس از آن «ریای بی‌پایان» اثری با همراهی گروه موسیقی دستان. او در این سال‌ها، همچنان همکاری خویش را با بزرگان موسیقی ایران ادامه داده است. همین روزها قرار است آثاری از او با آهنگسازی حمید متسیسم، مسعود شعاری و پشنگ کامکار به انتشار درآید؛ او اما فلسفه خویش را در ارائه کارهای هنری دارد، می‌گوید همان‌طور که او در روزگار جوانی مورد اعتماد بزرگان موسیقی قرار گرفته است، حالا این رسالت را دارد تا به جوان‌ترهای بااستعداد موسیقی کمک کند؛ به همین خاطر است که در کارنامه‌ی هنری او می‌توان آثار بسیاری را با آهنگسازان جوانی مشاهده کرد که بعد از همکاری با او به دنیای حرفه‌ای موسیقی یا گناخته‌اند. این گفت‌وگو درباره آواز ایرانی است.

درباره جایگاه موسیقی سنتی در این روزهای ایران؛ اما سالار گفت‌وگو از منظر دیگری اهمیت دارد؛ «عقلیلی» از مباحثی حرف می‌زند که جامعه امروز موسیقی ایران به آن مبتلاست؛ اما انگار مدام آن را به قسمت ناخودآگاه ذهنش می‌فرستد. این واکنش طبیعی آدمزاد است درباره چیزهایی که دوستش ندارد یا می‌خواهد از آن فرار کند و در این میان بیان آن شجاعتی را می‌طلبد که همه از آن برخوردار نیستند. «سالار

آفتاب

سینمایی جهان

رقابت اصغر فرهادی با آنجلینا جولی

«فروشنده» نامزد بفتا شد

«فروشنده» پس از موفقیت در اسکار هشتاد و نهم این بار نامزد جایزه بنیاد فیلم بریتانیا (بفتا) شد. این فیلم برای رسیدن به این جایزه با آثاری از فرانسه، کامبوج، روسیه و کره جنوبی رقابت می‌کند. فیلم‌های «و (Elle) به کارگردانی پل ورهوفن که در سال ۲۰۱۷ برنده جایزه گلدن گلوب شد. در کنار فیلم «کنیز» به کارگردانی پارک چان ووک از کره جنوبی نیز در این شاخه نامزد جایزه هستند. دیگر نامزد سرشناس این شاخه آنجلینا جولی است که با فیلم «خست پدرم را کشتند» نامزد این جایزه شده است. آنجلینا جولی با این فیلم نامزد گلدن گلوب سال ۲۰۱۸ شد اما رقابت را به فاتح اکین واگنار کرد و گلدن گلوب بهترین فیلم غیرانگلیسی زبان به «در محاق» از کشور آلمان اهدا شد. «بی‌عشق» به کارگردانی آندری زویاگینستف از روسیه دیگر نامزد این جایزه است. اصغر

فرهادی سال گذشته در هشتادونهمین دوره جوایز اسکار با فیلم «فروشنده» برنده جایزه اسکار بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان شد. «فروشنده» با بازی شهاب حسینی و ترانه علیدوستی نخست در شصت‌ونهمین دوره جشنواره کن به نمایش درآمد و برنده دو جایزه بهترین فیلم‌نامه و بهترین بازیگر مرد شد. به گزارش خبرآنلاین، مراسم معرفی برندگان و اهدای جوایز بفتا، ۲۹ بهمن (۱۸ فوریه) در رویال آلبرت هال شهر لندن برگزار خواهد شد.

فرهادی سال گذشته در هشتادونهمین دوره جوایز اسکار با فیلم «فروشنده» برنده جایزه اسکار بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان شد. «فروشنده» با بازی شهاب حسینی و ترانه علیدوستی نخست در شصت‌ونهمین دوره جشنواره کن به نمایش درآمد و برنده دو جایزه بهترین فیلم‌نامه و بهترین بازیگر مرد شد. به گزارش خبرآنلاین، مراسم معرفی برندگان و اهدای جوایز بفتا، ۲۹ بهمن (۱۸ فوریه) در رویال آلبرت هال شهر لندن برگزار خواهد شد.

آفتاب

کتاب

«باغ لبخند» در بازار کتاب

کتاب «باغ لبخند» به قلم محمود صادق منش منتشر شد. محمدصادق کوچکزاده، رئیس حوزه هنری یزد از انتشار تازه‌ترین محصول این مرکز خبر داد و گفت: کتاب «باغ لبخند» اثر محمود صادق‌منش از شاعران مطرح استان در دی‌ماه سال جاری به همت دفتر آفرینش‌های ادبی حوزه هنری یزد توسط انتشارات سوره مهر منتشر شده است.

آفتاب

کوتاه از هنر

تلاش برای اکران «خرگیوش»

«خرگیوش» که نخستین تجربه سینمایی مانی باغبانی است سال گذشته فرم حضور در سی‌وپنجمین جشنواره فجر را پر کرد، اما این فیلم در بخش سودای سیمیرغ پذیرفته نشد. از سال گذشته تا به حال اکران این فیلم سینمایی همچنان بلا تکلیف است. حبیب اسماعیلی تهیه‌کننده این فیلم درباره اولین نمایش «خرگیوش» گفت: پروانه نمایش این فیلم در آذرماه صادر شده است. تمام سعی ما بر این است که اوایل سال آینده و در یک زمان مناسب خرگیوش اکران شود. این تهیه‌کننده در ادامه خاطر نشان کرد: سال گذشته خواستار اکران «خرگیوش» در جشنواره جهانی فجر شدند که با توجه به این که تمایلی به این اتفاق نداشتیم این خواسته را رد کردیم. همه تلاش ما هم تنها آماده کردن بستری مناسب برای اکران این فیلم است. به گزارش برنا، در خلاصه داستان این اثر آمده است: هیچ شبی مثل امشب نیست... از بازیگران این فیلم سینمایی می‌توان به سیامک انصاری، جواد عزتی، بابک حمیدیان و... اشاره کرد.

«شرقی غمگین» تمدید شد

نمایش «شرقی غمگین» به کارگردانی سعید زارعی و با حضور سجاد افشاریان و هومن شاهی در مقام بازیگر از سوم دی ماه سال جاری در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفته و تاکنون در مجموع میزبان چهارده هزار مخاطب بوده است. قرار است «شرقی غمگین» تا اواسط بهمن‌ماه در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه باشد، در حالی که پیش از این پایان اجرای این اثر نمایشی ۲۵ دی‌ماه اعلام شده بود. به گزارش مهر، همچنین همزمان با تمدید اجراهای این نمایش، نمایشگاه عکس‌های صحنه‌ای «شرقی غمگین» از ۱۹ دی‌ماه در لابی پردیس تئاتر شهرزاد برپا شده است.

«رنج پنهان» در کامرانیه

رضا جودی تهیه‌کننده سریال «رنج پنهان» در خصوص روند تولید این سریال و پخش آن در ایام دهه فجر گفت: تا به امروز ۶۵ درصد از تصویربرداری مجموعه «رنج پنهان» انجام شده است و تقریباً همه بازیگران جلوی دوربین رفته‌اند. کار ضبط همچنان در لوکیشن خیابان کامرانیه ادامه دارد. وی ادامه داد: هنوز شبکه‌های برای پخش این مجموعه در ایام دهه فجر مشخص نشده است. به گزارش باشگاه خبرنگاران، در خلاصه داستان این سریال آمده است: در سال ۵۳، مرگ جوانی در دانشگاه، برادر و دوستانش را برمی‌آشوبد. بحران آن سال‌ها، اختناق فضای موجود و شور جوانی، یوسف را وارد بازی پیچیده‌ای می‌کند که اسلحه و خشونت تنها راهکار عملی اوست.

«ماکاندو» در «پالیز»

نمایش «ماکاندو» براساس داستانی از گابریل گارسیمارکز به نویسندگی آرش پارساخو و کارگردانی آزاده انصاری به صحنه می‌رود. این اثر نمایشی با دراماتوزی نادر برهانی مرند و به تهیه‌کنندگی مسعود حکم آبادی از ۲۱ دی ماه در سالن ۲ تماشاخانه پالیز اجراهای خود را آغاز می‌کند. به گزارش برنا، این نمایش در سال ۸۷ از طرف انجمن منتقدان خانه تئاتر به‌عنوان بهترین نمایش سال شناخته شد و تاکنون در چندین جشنواره خارجی نیز حضور داشته است.

ما در آن زمان، شش‌هزار نفر در آن سالن حضور داشتیم. آن روزها ما در آن سالن حضور داشتیم. آن روزها ما در آن سالن حضور داشتیم. آن روزها ما در آن سالن حضور داشتیم. آن روزها ما در آن سالن حضور داشتیم. آن روزها ما در آن سالن حضور داشتیم.

اما ما در همین چند دهه قبل، آثاری توسط موزیسین‌های کاملاً سنتی و اساتیدی چون شجریان، مشکاتیان، لطیفی و علیزاده شنیده‌ایم که تیر آذهای میلیونی پیدا کرده است. تیر آذهای میلیونی به نسبت جمعیت آن روزگار که حالا چیزی شبیه ریاست است. چرا آن اتفاق ادامه پیدا نکرد؟

شما نمی‌توانید موسیقی را جدای از مسائل اجتماعی بررسی کنید. تولیدات موسیقی سنتی مسأ در آن زمان، توانست پاسخگوی نیازهای مردمی باشد که انقلاب کرده بودند و پس از آن درگیر جنگ شده بودند. موسیقی همیشه می‌تواند تا این اندازه تاثیرگذار باشد.

در این سال‌ها هم آثار بسیاری تولید شده است که مخاطب چند میلیونی داشته باشد. مثلا این اتفاق برای «ایران جوان» یا دیگر کارهای وطنی رخ داده است؛ در حالی که ممکن است دیگر آثار من تا این اندازه شنیده نشده باشد.

اما به نسبت دیگر خوانندگان به نظر می‌رسد شما علاقه بیشتری به خواندن آثار ملی-میهنی دارید.

خواندن این آثار را هم دوست دارم و فکر می‌کنم صدایم مناسب آن هست.

آقای عقلیلی به نظر می‌رسد که در چهار دهه اخیر، تعداد آوازخوانان ما در قیاس با آهنگسازان و نوازندگان بسیار کمتر بوده است؛ یعنی در حالی که نوازندگان و آهنگسازان بسیاری ظهور کرده‌اند؛ تعداد خوانندگانی که توانستند اقبال عمومی پیدا کنند؛ بسیار اندک بوده است.

اتفاقاً من فکر می‌کنم به همان اندازه‌ای که نوازنده داریم، خواننده هم داریم؛ اما وقتی شما می‌گویید تعداد نوازندگان بیشتر از خوانندگان است، تعداد نوازندگان موجود را با خواننده‌هایی که نامشان در این مردم شناخته شده است، مقایسه می‌کنید. بر این سوال‌ها چند نوازنده‌ی مطرح در هر سال به وجود آمده است؟

تعداد نوازندگان مطرح تا به‌ساز چقدر هستند؟ البته چهره شدن در خوانندگی بسیار دشوارتر است؛ ما می‌توانیم صداهای بسیار خوبی داریم که با همین مطرح نشده‌اند یا بخت چهره شدن را ندارند. این مسئله در گذشته به این شکل نبوده است.

من مهم‌ترین دلیل در این بحث عدم وجود «شناخت» از موسیقی سنتی در بین مردم است. شما تنها می‌توانید چیزی را دوست داشته باشید که نسبت به آن شناخت، لاف‌لغ شناختی نسبی داشته باشید و «هنر» هم از این قاعده مستثنی نیست. خود من تا ۱۶ سالگی آشنای چندانی با موسیقی اصیل نداشتیم؛ بعد از ورودم به هنرستان موسیقی بود که افکارم نسبت به موسیقی تغییر

موسیقی سنتی از قدیم‌الایام در انحصار خواص بوده است و ما هیچکاه نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که «آواز» و به طور کلی موسیقی اصیل، همگانی شود و بین مردم عمومیت پیدا کند. موسیقی سنتی دارای ماهیتی خاص است و بنابراین تنها عده‌ای توانایی بهره گرفتن از آن را دارا هستند

ما صداهای بسیار خوبی داریم که یا مطرح نشده‌اند یا بخت چهره شدن را ندارند

کرد و با کارهای استاد شجریان آشنا شدم. همین شناخت باعث شد تا به آثارشان بسیار علاقه‌مند شوم و تماشان را از حفظ بخوانم و سعی کنم با دانش آن روزم تحلیلشان کنم. در همان زمان از حضور آقای «مدیق تعریف» به‌عنوان استاد آواز بهره گرفتم و آشنایی‌ام به این موسیقی عمیق‌تر شد؛ در نتیجه هر قطعه‌ای را که می‌شنیدم، با نگاهی تازه‌تر به آن ارتباط برقرار می‌کردم. اینکه این آواز در چه دستگاهی است؟ خواننده از چه تکنیکی برای اجرای آن استفاده کرده است؟ ما وقتی چیزی از این موسیقی نمی‌دانیم و آن را نمی‌شناسیم، ممکن است برآیمان خسته‌کننده باشد؛ به قول شیخ اجل «لا‌بالای چه کند دفتر دانی را، طاقت وعظ نیاشد سر سودایی را» ما نمی‌توانیم خیلی چیزها را بشنویم، چون دربرایش چیزی نمی‌دانیم. شناخت موسیقی ورود به دنیای جدیدی است که هر چه بیشتر در آن تامل کنید، بیشتر دوستش خواهید داشت.

تکلیفیمان با آن مخاطبی که شناخت ندارد؛ چه می‌شود؟

شاید ما باید آثاری ارائه کنیم که عمومیت داشته باشد؛ آثاری که هم هویت موسیقی اصیل ما را داشته باشد و هم به آن عمومیت دهد. دوستان دیگر نیز در این زمینه تجربیات جدیدی انجام داده‌اند.

پس باید این را به‌عنوان یک اصل بپذیریم، که آنچه ما به‌عنوان موسیقی سنتی می‌شناسیم، دارای مخاطبی محدود است؟

موسیقی‌های کلاسیک در تمام دنیا این ویژگی

انگار حالا هیچ چیز شبیه گذشته نیست.

بله؛ دقیقاً. در گذشته ۲۰ خواننده به شکل حرفه‌ای فعالیت می‌کردند که همیشان با هم دوست بودند. هر هفته همدیگر را می‌دیدند و دلشان برای هم می‌تپید، اما حالا متأسفانه اغلب سال تا سال هم را نمی‌بینند. بسیاری از ما تنها در ختم یکدیگر را می‌بینیم؛ اگر جشنی باشد؛ هر کدام بهانه‌ای می‌آوریم که در آن حضور نداشته باشیم. ممکن است عده‌ای بگویند اگر فلاحتی باشد؛ من نخواهم بود. یادم می‌آید که ۱۸ سال پیش در خانام جشن تولدی برگزار کردم که نزدیک بود به دعوا ختم شود. ما یک سری آدم‌ها را دوست داریم که دلمان می‌خواهد در جشنمان شرکت داشته باشند، حالا این افراد ممکن است با یکدیگر موضع داشته باشند و ما ندانیم در حالی که در ختم همه همدیگر را می‌بینیم و حتی هم را بغل می‌کنیم. من متأسفم اما وظیفه دارم اعتراف کنم بسیاری از هنرمندان، چشم دیدن یکدیگر را ندارند. من همیشه تلاش کرده‌ام که پشت کسی بد نگویم یا برای کسی بد نخواهم. در حد توانم خواسته‌ام که به شکل سالمی به فعالیت‌های موسیقایی‌ام ادامه دهم؛ اما شما نگاه کنید که گاهی چه همه‌جا و نقدهای بی‌اساسی علیه من شکل گرفته است؟ من سکوت کرده‌ام و به کارم ادامه داده‌ام؛ به نظر من هنرمندان باید پشت همدیگر باشند. آرزو دارم که روزگاری را ببینم که اهالی موسیقی بار دیگر دلشان برای هم بتپد.

برسیم به کارهایی که این روزها مشغول انجام آن هستید. گویا بار دیگر اجرایی همراه با ارکستر ملی رهبری آقای شهبازیان دارید.

بله، همان‌طور که گفتم من ۹ سال در زمان رهبری استاد فخرالدینی به‌عنوان خواننده ثابت این ارکستر بودم؛ زمانی که ایشان از ارکستر رفتند در فعالیت‌های آن وقفه‌ای افتاد تا استاد شهبازیان، رهبری آن را برعهده گرفت. در دوره حضور آقای شهبازیان هم دو کسرت را با ایشان اجرا کرده‌ام؛ در جشنواره هم قرار است که یک شب با ایشان در تالار وحدت اجرا داشته باشیم.

شما همواره در این سال‌ها در کنار همکاری با اساتیدی چون فرهاد فخرالدینی، گروه دستان، ارشد طهماسبی و بسیاری دیگر، با آهنگسازانی چون نیز همکاری داشتید که بسیاری از آنها اولین حضور حرفه‌ایشان در موسیقی با کار شما بود.

من بارها گفتم که اگر حتی یک نوجوان، کار خوبی را به من پیشنهاد دهد که با روحیات من همخوانی داشته باشد، آن را می‌خوانم.

چرا؟

چون می‌خواهم کار خوبی، فارغ از نام ارائه دهم. از آن طرف فکر می‌کنم همان‌طور که روزگاری که ما جوان تر بودیم و بزرگ‌ترها دست ما را گرفتند تا رشد کنیم؛ ما هم باید در حد توانمان این کار را برای جوانان امروز انجام دهیم. خود من هیچگاه لطف استاد فخرالدینی یا دوستان گروه دستان را فراموش نمی‌کنم که چگونه حمایت کردند. به ادامه پیدا کند. کسی که به اصطلاح «لا رفت»، باید به دیگران کمک کند نه اینکه از آنها به دیگران نگاه کند.

شما همیشه توجه ویژه‌ای به ظرفیت بانوان موسیقیدان داشته‌اید که البته حضور خانم «حزیر شریعت‌زاده» در این زمینه موثر است.

ببینید من با سه آهنگساز خانم: فریبا هدایتی، سوسن اصلاتی و نسیم شاملو- کار کرده‌ام. از نگاه من تفاوتی میان یک آهنگساز زن و مرد وجود ندارد و تفکراتی با این مضمون که زنان می‌توانند کارها را به خوبی مردان انجام دهند مورد قبول من نیست. من هم به کیفیت اثر توجه دارم تا اینکه جنسیت خالق آن چیست؛ بانوان ما در عرصه موسیقی نشان داده‌اند که توانمندی‌ها و ظرفیت‌های گسترده‌ای دارند و همکاری با بانوان هنرمند هم مانند آقایان هنرمند جالب و به یاد ماندنی است.

همان‌طور که روزگاری که ما جوان‌تر بودیم و بزرگ‌ترها دست ما را گرفتند تا رشد کنیم؛ ما هم باید در حد توانمان این کار را برای جوانان امروز انجام دهیم

بارها گفتم که اگر حتی یک نوجوان، کار خوبی را به من پیشنهاد دهد که با روحیات من همخوانی داشته باشد، آن را می‌خوانم

شما تنها می‌توانید چیزی را دوست داشته باشید که نسبت به آن شناخت، لاف‌لغ شناختی نسبی داشته باشید و «هنر» هم از این قاعده مستثنی نیست